Влада – Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 198 (1198) ♦ Четвер, 19 жовтня 1995 року ♦ Ціна договірна

Крим вимагає Конституції

Нову Конституцію Криму може прийняти Верхна Рада Криму 19 жовтня, заявив голова Верховної Ради Криму Євген Супрунюк на зустрічі делегації парламенту Криму з делегацією Комісії з правових питань і прав людини Парламентської Асамблеї Ради Європи у вівторок в Києві.

Є. Супрунюк вважає, що «Верховна Рада України має затвердити кримську Конституцію до 9 листопада, коли в Страсбурзі остаточно розглядатиметься питання про членство України в Раді Європи».

Голова Верховної Ради Криму наголосив, що «Крим має залишатися невід'ємною частиною України, проте мати й найширші суверенні права».

За його словами, «нинішній парламент України виявляє менше конструктивізму, аніж рік тому. Він прагне обмежити права кримської автономії».

Є. Супрунюк поінформував членів комісії, що на зустрічах з Президентом України Леонідом Кучмою і Головою Верховної Ради України Олександром Морозом у вівторок він висловив прохання «прискорити узгодження пунктів кримської Конституції».

За словами спікера кримського парламенту, «зволікання з прийняттям Основного Закону може стати новим етапом у поверненні до ідеї проведення кримського референдуму, а отже й конфлікту на півострові».

Запах реформ

Фото Олександра КРЕМКА.

і п'янить і дурманить

За ПІДРАХУНКАМИ фахівців Нацбанку, номінальні грошові доходи населення становлять 1,4—1,5 мільярда доларів, тобто зросли проти серпня минулого року більш як у півтора рази. Але ціни на споживчі товари заможності нам недодали. То, може, пропозиція ринку послуг принесла якусь втіху? Якоюсь мірою заперечну відповідь на це запитання ми одержали з повідомлень і коментарів наших кореспондентів. Проте, як свідчить нещодавня публікація в «Урядовому кур'єрі», реанімувати платіжоспроможний попит в Україні передбачається за рахунок реформи оплати праці. Цей проект приваблює, як тонкі парфуми, котрі, на жаль, з огляду на гаманці, поступаються нині кілограму м'яса чи картоплі.

Матеріали на цю тему читайте на 5-й стор.

«Шлях до Ради Європи маємо долати разом»

Про це заявив 17 жовтня під час зустрічі з Президентом України Л. Кучмою заступник голови Комітету з юридичних питань і захисту прав людини Парламентської Асамблеї РЄ А. Северін. У європейському співтоваристві, сказав він, було немало дискусій з приводу українського членства в РЄ. Але вони носили чисто процедурний характер і це не означає, що ми проти вступу України до Ради Європи, повідомляє Укрінформ.

У розмові з Л. Кучмою члени делегації Ради Європи порушили правові проблеми становлення Української держави, Криму, взаємовідносин України з НАТО, а також проблеми Чорнобиля. Головна наша мета, підкреслив глава держави, швидше розробити і прийняти нову Конституцію. Проект Основного Закону України, повідомив він, уже в листопаді має бути винесений на розгляд Верховної Ради.

Чи стане Ворсинов Генпрокурором?

Президент України запропонував парламентові нову кандидатуру на пост Генерального прокурора країни

Як повідомляє кореспондент агентства «Інтерфакс-Україна», у зверненні Президента зазначено, що його пропозиція грунтується на п.19 ст.17 Конституційного договору між Президентом і парламентом.

Григорій Ворсинов уже понад п'ять років обіймає пост прокурора Дніпропетровської області. Народився в селі Липчанці Богучарського району Воронезької області 1935 року. 1961 закінчив Саратовський юридичний інститут.

Офіційно

Співробітництво розшириться

З триденним офіційним візитом (18—20 жовтня) нашу країну відвідає міністр зовнішньоекономічного співробітництва Республіки Польща Яцик Бухач, повідомляє Укрінформ.

У програмі — зустрічі з Президентом України Леонідом Кучмою, з першим віце-прем'єр-міністром України Павлом Лазаренком. Міністр візьме участь у пленарному засіданні змішаної україно-польської Комісії з питань торгівлі та економічного співробітництва.

Гість також матиме зустрічі та проведе обмін інформацією з міністром зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі України Сергієм Осикою, міністром закордонних справ Геннадієм Удовенком. По завершенні візиту передбачається підписання підсумкових документів, проведення прес-конференції.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Договору про дружні відносини і співробітництво між Україною та Чеською Республікою

Верховна Рада України **постановляє:**

Договір про дружні відносини і співробітництво між Україною та Чеською Республікою, підписаний 26 квітня 1995 року у м.Прага, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м.Київ,
6 жовтня 1995 року.

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про подання Генерального прокурора України для одержання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності і взяття під варту депутата Севастопольської міської Ради народних депутатів Синєбокова Є.А.

Розглянувши подання Генерального прокурора України, Верховна Рада України **постановляє:**

Дати згоду на притягнення до кримінальної відповідальності і взяття під варту депутата Севастопольської міської Ради народних депутатів Синєбокова Євгена Андрійовича.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м.Київ, 13 жовтня 1995 року.

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про згоду на притягнення до кримінальної відповідальності колишнього депутата Созонівської сільської Ради народних депутатів Кіровоградського району Кіровоградської області Романенка М. І.

Розглянувши подання Генерального прокурора України, Верховна Рада України **постановляє:**

Дати згоду на притягнення до кримінальної відповідальності колишнього депутата Созонівської сільської Ради народних депутатів Кіровоградського району Кіровоградської області Романенка Михайла Івановича.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м.Київ,
13 жовтня 1995 року.

Підприємці настроєні серйозно

Розпочався офіційний візит у Данію делегації на чолі з віце-прем'єр-міністром України П.Саблуком. Під час зустрічі і переговорів з міністром сільського господарства і рибоводства Данії Х.Крістенсеном сторони висловили прагнення розбудовувати співробітництво на взаємовигідній основі.

Датські підприємці мають серйозні наміри щодо розбудови контактів з Україною. Саме це знайшло відображення у щойно підписаному у Агроради Данії Протоколі про співробітництво в галузі сільського господарства, яким передбачається, зокрема, обмін досвідом і високими технологіями щодо переробки і зберігання продукції.

Укрінформ.

Металургія — реальний шанс України

Парламентська хроніка 17 жовтня

На пленарному засіданні цього дня розглядали кілька питань. Найважливішими з них були два: концепція розвитку гірничо-металургійного комплексу України до 2010 року та концепція закону про вибори. З доповіддю в першому питанні виступив міністр промисловості України Валерій Мазур. Він, зокрема, зазначив, що нині гірничо-металургійний комплекс є чи не єдиною галуззю, частка якої у валовому національному продукті не тільки не зменшилася, а збільшилася порівняно з 1990 роком майже удвічі. Галузь є надійним джерелом валютних надходжень в Україну. Так, від реалізації продукції гірничо-металургійного комплексу 1993 року одержано 1 млрд. 946 млн. доларів США, минулого — 2,1 млрд., а цього року плановано одержати 2,3 млрд. доларів США.

Нині постала потреба визначити пріоритетні напрями розвитку гірничо-металургійного комплексу України з урахуванням передусім потреб металоспоживних галузей України та обсягів експорту. Саме для цього й розроблено концепцію розвитку комплексу до 2010 року. На основі прогнозування визначено можливі обсяги виробництва готового металопрокату, які дають змогу забезпечити внутрішні потреби країни та експорт металопродукції для валютних надходжень України. Зокрема, плановано довести її випуск у 2000 році до 20 млн. тонн, а у 2010-му — до 25 млн. тонн металопрокату.

Під час обговорення висловлено чимало зауважень і пропозицій, доповнень до концепції. Верховна Рада прийняла постанову, в якій схвалила концепцію розвитку гірничо-металургійного комплексу України до 2010 року. Кабінетові міністрів доручено на її основі розробити проект національної програми розвитку гірничо-металургійного комплексу України й подати його на розгляд ВР України до 1 грудня цього року.

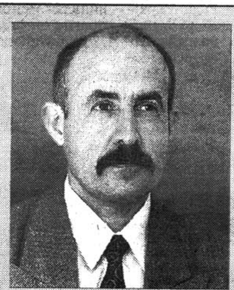
Далі депутати схвалили Закон про внесення змін і доповнень до Цивільно-процесуального кодексу України, розглянули проект закону про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України про мобілізаційну підготовку.

Довго тривало обговорення концепції проекту закону України про вибори народних депутатів. Верховна Рада дала доручення Комісії з питань правової політики і судово-правової реформи розробити проект закону і винести на обговорення в першому читанні в листопаді цього року.

Василь ТУГЛУК

Нотатки на полях програми дій уряду

Якщо порівняти програму уряду з програмами минулих часів, слід відзначити, що вона занадто описова, мало конкретизована в термінах виконання. Не визначено етапів і економічних показників на 2—5 років, розділ «Гуманітарна сфера» зроблено незадовільно щодо завдань відродження української мови, культури, шкільництва, книговидавництва, українознової преси. В програмі немає надзвичайно важливого розділу «Консолідація українського народу, формування державницького менталітету нації». А без цього, головного чинника державотворчості, жодна програма не буде здійснена. Але немає меж досконалості... Є межі наповнення державного бюджету. Тому варто звернути увагу уряду на деякі показники програми, котрі, на мій погляд, нереальні.

У розділі «Розвиток агропромислового комплексу» зазначено: валовий збір зерна у 1996 р. передбачається 35 млн. тонн, або на рівні нинішнього року.

Цьогорічний валовий збір — 29 млн. тонн, отож розбіжність у цифрах — 6 млн. тонн. Але нинішнього року посіяно озимих, замість запланованих 7 млн. 800 тис., тільки 5 млн. 500 тис. гектарів, тобто 70%. Причому посіяно без підживлення, тож десь 1,5 млн. гектарів весною доведеться пересівати. Отже, навіть за найкращих умов урожай, слід сподіватися, приблизно на 30% менший від цьогорічного. Тобто валовий збір зерна в 1996 р. слід очікувати не 36 млн. тонн, за програмою, а десь 22—24 млн. тонн. Тобто на третину менший, якщо все залишиться так, як є.

Це неминуче спричинить ряд негативних наслідків у тваринництві і соціальній сфері.

Принагідно зазначу, що в цьогорічні держресурси замість 9 млн. тонн зерна закладено тільки 4,5, а пшениці замість 7 млн. тонн — 3,5. У восьми областях України запасів хліба вистачить тільки до грудня. Ще гірший стан із зернобобовими — із 313 тис. тонн заготовлено тільки 58, тобто 17%.

Тому в програмі слід передусім передбачити заходи щодо порятунку врожаю наступного року. А це можливо тільки за умови розрахунку з господарствами за здане зерно, молоко, м'ясо та надання господарствам необхідних кредитів під зерно.

Якщо для цього необхідна емісія, слід йти на емісію, бо у травні й емісія не врятує врожай, а зерно в наступному році доведеться закуповувати за кордоном.

Далі в програмі зазначено, що виробництво м'яса в 1996 р. становитиме 3,6 млн. тонн.

Ця цифра аж ніяк нереальна з тієї причини, що рік у рік зростає експорт молодняка великої рогатої худоби з України в Болгарію, Туреччину, Лівію за демпінговими, грабіжницькими цінами — 60 центів за кілограм живої ваги. В 1993 р. вивезено 120 тис. голів, у 1994 р. понад 200 тис., а в нинішньому, певно, буде понад 300 тисяч. Тільки на цьому грабіжницькому експорті Україна щороку втрачає понад 30 млн. доларів (США).

Водночас падіж великої рогатої худоби сягає рівня пошесті. Торік втрачено 683 тисячі голів великої рогатої худоби та 250 тисяч свиней, а нинішнього року за 9 місяців ці цифри вже перевершено. Причина: відсутність кормів — і ослаблена худоба гине.

За серпень поголів'я корів у господарствах зменшилось на 40 тисяч голів, а загалом поголів'я зменшено на 366 тисяч, овець — на 282 тисячі. Сьогодні середній добовий приріст ваги великої рогатої худоби становить всього- на-всього 243 грами.

То звідки ж візьмуться за таких тенденцій програмні 3,6 млн. тонн м'яса?

Програму слід доповнити заходами щодо формування кормової бази, припинення катастрофічного падежу худоби та збільшення поголів'я великої рогатої худоби і свиней. Аналізуючи реальність заданих та інших показників програми, мимоволі пригадується історія відвідин колишнього союзного уряду іноземною делегацією, котра закінчилась словами: «Коли ми побачили, як ви працюєте, — прослозились. Та коли почули про ваші плани, то ахнули».

Головна функція будь-якої держави — це захист свого товаровиробника, встановлення такого митного режиму і податків, що унеможливлювали б ввезення до країни тих іноземних товарів, які витісняють вітчизняне виробництво.

У нас прямо протилежна картина. Через режим політики вільної торгівлі з країнами СНД внутрішній ринок України завалений іноземними солодощами, фруктовими соками, сурогатами й тому подібним «товаром», походження якого здебільшого контрабандне.

Те саме і на книжковому ринку, який завалений контрабандно завезеним російськомовним ширвжитком, від продажу якого до бюджету жодного гроша не надходить.

За вісім місяців поточного року тільки через Київську митницю ввезено імпортних товарів широкого вжитку на загальну суму 148,7 млн. доларів США, але фірми, котрі користуються пільгами, були звільнені від сплати мита в сумі 45,8 млн. доларів, від податку на добавлену вартість в сумі 94 млн. долаоів, акцизного збору — 275 млн. доларів. Загальна сума нестягнених платежів за ввіз іноземних товарів в Україну тільки по Києву складає 416 млн. доларів.

Щороку Україна закуповує сотні зернозбиральних комбайнів, але більш як два роки уряд не вирішує питання про створення підприємства з фірмою «Массей-Фергюсон» на заводі «Рівнесільмаш», яке випускатиме зернозбиральні комбайни.

З цього питання відбувалося засідання уряду Звягільського. Підписали всі документи — результату жодного. Розглядав його і уряд Масола. Прем'єр побував навіть на заводі «Рівнесільмаш» — в результаті нічого не зроблено. Півроку стоїть це питання і перед нинішнім урядом. Поки що — жодних результатів, бо проблема у внеску уряду 6 млн. доларів до статутного фонду підприємства, де 51 відсоток акцій належатиме Україні.

Зате для закупівлі кількох тисяч комбайнів «Джон-Дір» знаходяться гроші, і причому немалі.

То у чому ж тоді зацікавлений уряд — завантаженні замовленнями вітчизняного товаровиробника чи в закупівлях у іноземних фірм?

В обговоренні програми у Кабінеті міністрів пропонувалося зробити окремий розділ — «Заходи захисту українського ринку та товаровиробника». Однак його немає в програмі.

Вважаю, що в програмі мають бути передбачені заходи щодо припинення ввезення до України іноземних автомобілів, комбайнів, іншої техніки, але надати можливість іноземним фірмам виходити на внутрішній ринок України тільки через складання цих машин на українських підприємствах із виготовленням у майбутньому деталей та вузлів до них.

У програмі слід обумовити будівництво Одеського нафтотерміналу та заходи щодо освоєння нафтовидобутку на Чорноморському шельфі. Без альтернативних джерел енергопостачання, без належної енергетичної бази годі сподіватися на успішне виконання програми, яка загалом, безперечно, заслуговує на схвалення.

Микола ПОРОВСЬКИЙ,
народний депутат України.

В комісіях Верховної Ради

Як захистити журналіста

У Переяславі-Хмельницькому Київської області члени Комісії з законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації і робочої групи з розробки проекту Закону «Про державну підтримку засобів масової інформації, видавничої діяльності та соціального захисту журналістів» зустрілися з журналістами Київської і Черкаської областей.

Відбулася зацікавлена розмова. Зокрема, відзначалася слабка нормативна база законопроекту, відсутність економічних розрахунків, а також те, що він дублює ряд інших законодавчих актів, які регламентують діяльність засобів масової інформації та соціальну сферу.

Заступник голови комісії Володимир Алексеєв у підсумковому слові подякував журналістам за висловлені пропозиції і критичні зауваження, а також наголосив на тому, що і при підготовці наступних законопроектів обов'язково враховуватимуться рекомендації працівників преси, радіо й телебачення.

Депутатський запит

Президентові України Кучмі Л. Д.
Голові Верховної Ради України Морозу О.О.
Прем'єр-міністрові України Марчуку Є.К.

Шановний Леоніде Даниловичу!
Шановний Олександре Олександровичу!
Шановний Євгене Кириловичу!

Ми, народні депутати України від Донецької області, змушені звернутися до вас, керівників держави, у зв'язку зі свавіллям, що його чинять у Донецькій області органи місцевої влади. Ми поділяємо тривогу шахтарів з приводу реального стану справ і просимо вас здійснити комплексну перевірку роботи обласної державної адміністрації, обласної Ради народних депутатів і особисто голови Донецької обласної Ради народних депутатів Щербаня В.П.

Донбас — це регіон, без якого здійснення економічних реформ, та й сама незалежність і суверенітет України мають вигляд утопії.

Просимо вас зупинити розкрадання Донбасу і вжити за підсумками перевірки рішучих заходів для відновлення економічного потенціалу області, порядку й демократії.

Народні депутати України від Донецької області: В.М.Моісеєнко, Є.В.Красняков, В.Г.Кочерга, А.П.Хмельовий, А.В.Пейгалайнен, А.М.Яковенко, Л.Я.Пасечна, Л.О.Камінський, М.В.Заварзін, Г.В.Вишнєвецький, А.Ф.Моцпан, К.О.Охрименко.

У депутатських фракціях і групах

«Центр» проти субсидій, але за союз. З усім світом

НА ОСТАННІХ засіданнях «Центру» багато уваги приділялося питанням державної влади, зокрема формуванню її третьої гілки — судової. Сьогодні, на думку більшості центристів, склалася парадоксальна ситуація: якщо довкола законодавчої і виконавчої влади вирують пристрасті, що свідчить про утвердження їхньої самостійності, то довкола судової — майже цілковита мовчанка: вона все ще не сприймається як окрема гілка влади. Про негайне реформування судової системи заявляють переважно окремі депутати-правники. Тим часом це одна з найважливіших проблем у нашій державі, вважають члени «Центру», і треба рішучіше братися за її вирішення.

Як пам'ятаєте, на початку вересня загострилися проблеми, пов'язані і з виборами Конституційного суду.

— Це надумана проблема, — стверджує народний депутат, один з центровиків «Центру» Михайло Сирота, — Що таке Конституційний суд у нашому розумінні? Якийсь додаток до судової влади, на кшталт канату для перетягування: перетягне Президент — посилення його влади, переможе парламент — його зверху. Так у світі не робиться. В державах традиційної демократії є Верховний суд: самостійна, цілком незалежна гілка влади, а на ній «відгалуження» — Конституційна палата, котра й займається конституційними питаннями. Тоді це справді незалежна інституція, а не «канат». Цим шляхом, гадаю, і нам потрібно йти. І ще одне. Ми сьогодні можемо спостерігати і за перетягуванням повноважень між Верховним судом та Міністерством юстиції. Це ж взагалі нонсенс. Міністерство — один з підрозділів виконавчої влади, воно не може ні регулювати, ні координувати роботу суду. Це вже зовсім інша парафія. Всі суди мають підпорядковуватися лише Верховному, ще раз повторюю, цілком незалежному від двох перших гілок влади.

Члени депутатської групи «Центр» також вважають, що слід поквапитися з прийняттям нового кримінально-процесуального кодексу: структура злочинності кардинально змінилася в порівнянні з 60-ми роками, коли приймався нинішній кодекс, а наші правоохоронці намагаються цими застарілими законами вгамувати сучасних мафіозі. Хоча всі чудово розуміють, що саме прийняття кодексу — хоч який би він був досконалий — без радикального реформування суду, прокуратури, правоохоронних органів не завдасть відчутного удару по злочинності.

Центристи, звичайно, торкнулися ще одного питання, яке випірнуло на поверхню парламентського життя в п'ятницю, 6 жовтня, — заяви новоявленої депутатської групи «Союз» про ініціювання створення одноіменного об'єднання колишніх радянських республік. Щоправда, члени групи «Центр» реагували на цю ініціативу, виголошену депутатом з Чернігівщини Іваном Симоненком, не так хворобливо, як колеги з правого флангу парламенту. Принаймні, реакція більшості моїх співрозмовників була не позбавлена іронії з приводу чергового «великого почину». Хоча й достатньо однозначною: в центристів ідея «нового Союзу» не знайде жодної підтримки. Вони стоять на позиціях незалежної держави, котра житиме в мирі, дружбі і різносторонніх зв'язках з цілим світом. «Нам потрібно не об'єднуватися в Союз, а нормально співпрацювати з усіма державами».

— Нині побутують думки, — коментує позицію «Центру» Михайло Сирота, — що Радянський Союз розвалили Горбачов, демократи, агенти імперіалізму, ще хтось... Далеко не всі розуміють, що СРСР був приречений на розпад через об'єктивні обставини, а саме — це була диктатура, що базувалася на двох китах: нещадній експлуатації природи і нещадній експлуатації людини. Природа нині — зона стихійного лиха. Люди почали вироджуватися на генетичному рівні. І коли ми виступаємо з пропозиціями реанімувати цю систему, то — або не розуміємо тих причин, що привели до розпаду Союзу, або свідомо штовхаємо людей в нікуди. Ось ми ввійшли до Ради Європи. Це зовсім інше об'єднання. Будь ласка, є РЄ, є СНД. З ними неодмінно можна і треба співпрацювати, але за єдиної умови: ми — незалежна держава з усіма її атрибутами. І тільки так.

Хочу сказати ще одне. Багато депутатів різко негативно сприйняли цю заяву. В кожного з нас може бути своя позиція. Інші мають право її не сприймати і робити все, щоб вона не була реалізована. Але не треба, вважаю, забирати в депутата право відстоювати свою точку зору, хоча якою б вона, на наш погляд, була неправильною. Якщо автори заяви не розуміють, що пропонують мертвонароджену ідею, це їхній клопіт. Не треба так гарячкувати, вона однаково не дасть жодних наслідків. І слава Богу.

Завершуючи обговорення актуальних парламентських проблем, члени депутатської групи «Центр» сформулювали і своє ставлення до законопроекту, запропонованого депутатом Шеховцовим, — про субсидії на житлово-комунальні послуги. Більшість центристів вважає, що ця система не вирішить жодної проблеми, навпаки, лише створить соціальну сферу. Субсидії можна вважати подачками, причому далеко не того рівня, котрий забезпечить нормальне існування. Хіба можна це законодавчо підтримати? Депутати «Центру» вважають, що після схвалення програми дій уряду треба розробити нормальний закон про пенсійне забезпечення, який передбачатиме не лише вищий рівень життя, а й чітку градацію: хто цілий вік пропрацював — той живе багатше, хто лінувався — хай нарікає на себе. А субсидії якраз і нівелюють принцип соціальної справедливості. Тому депутати «Центру» й виступають проти ідеї субсидій, як і проти «Союзу», однозначно — їхньої підтримки мертвонароджені ініціативи не бачитимуть.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Життя Рад

Коли щем у серці — це добре

ПЕРШОГО дня нинішньої осені випало мені побувати на святі, яке зворушило малечу й дорослих, всіх мешканців села. Нехай села невеликого, на кілька десятків дворів. Нехай і подія була наче не бозна-яка — просто відкривали нову простору добудову до старої й тісної школи. Одначе більш радісного свята, так близько і вдячно сприйнятого серцями людей, слово честі, давно не спостерігав.

А все тому, що село це, схоже на зелений гай над ставком, ще недавно безлюдніло, і як тут висловлювалися, глухнуло. А тепер — оживає. Та школа в ньому залишилася стара-престара — єдина на всю округу, опалювана грубками.

— Як завітала сюди одного разу взимку, як угледіла ці грубки і в'язки дрів біля них, то в мене серце защеміло, — розповідає голова Криворізької районної Ради народних депутатів Лариса Трофименко. — І поклялася собі будь-що побудувати тут нову школу...

...Що таке сільський район, всі знають, як і кожен може вичерпно пояснити, що таке район у великому місті. Але є ще й приміські сільські райони. Зі складною специфікою, яка породжує низку додаткових проблем, Криворізький — саме з таких.

Не лише тому, що довжелезний, стокілометровий ланцюг Кривого Рогу порваний і розпорошений на «селища», довкіл них, між та поза ними — села й поля. Навіть розмежувати місто від приміського району не завжди можливо. Скоріше, однак, треба говорити про невтішну долю, котра в цьому разі дістається селу. Рудники й шахти, заводи й комбінати, донедавна надто високої думки про себе, байдужі були до селянських непереливків. Охоче беручи, скажімо, на роботу, не переймалися побутом «приїжджих» робітників з «приватного сектора». Якщо й створювали сяку- таку нібито спільну соціальну сферу, то лише на словах. На ділі перетягували ковдру на себе. А поля і ферми тим часом залишалися без рук, і знову село було крайнє й винне, що мусили і на сівбу, і на догляд, і на збирання врожаїв відправляти йому на допомогу тисячні десанти «шефів» — городян.

А створювали ж свого часу район з благородною метою оточити велике місто кільцем квітучих і потужних спеціалізованих овоче-м'ясо-молочних радгоспів. Щоб мирно з ними співіснувати, вдосталь постачаючи гірничо-металургійний «монстр» харчовими продуктами. Проте чимдалі на сільському Криворіжжі давалася взнаки незавидна роль «додатку», наче район чимось зобов'язаний місту, а місто йому — нічим. І якщо тепер, коли вчорашні борги геть забуто і кожен має виживати самотужки, дивитися на справжнє становище цього приміського району, то його спадщині не позаздриш.

Інша річ, що в районі наперекір усім трудношам і випробуванням зуміли не розгубитися і максимально зводити нанівець «синці» від інфляції, нестабільності, дорожнечі й неспроможності достатньо забезпечувати себе пальним, технікою, добривами, будматеріалами тощо. Це ж бо не жарт, а факт, що за скрутних умов торік криворіжці виростили найвищі за всю історію свого району урожаї зернових, найвищі в області — кормових культур, овочів і картоплі. Цьогорічний урожай також далеко не найгірший. А є ще й інший показник, не менш важливий: на село повертаються люди, щоб тут жити і працювати. Подейкують, наче винятково через зупинення промислових підприємств, коли робітники-сільчани не їздять уже на роботу до міста, а влаштовуються «вдома». Хай почасти й так, але цього повороту приміський район заслужив і вистраждав. І направді глибші процеси розпочалися: сільське Криворіжжя єдине в області має сьогодні приріст населення.

І ось усі ці та інші теперішні реалії тут пояснюють, посилаючись спочатку на... політичні обставини. Мають на увазі те, що три з лишком роки тому несподівано для багатьох у районі було призначено представником Президента Ларису Трофименко, а торік їй, що була в щільному оточенні суперників-чоловіків, віддало перевагу вже й населення, обравши головою районної Ради. Хто запевняє, що Лариса Сергіївна скорила добрим і чуйним серцем, хто каже, що насамперед кмітливим жіночим розумом, а хто виокремлює доброзичливість і водночас вимогливість і послідовність Трофименко. Хоч би як там

Лариса Трохименко

було, а вже тепер називають «унікальними у своєму роді» прийняті на першій же сесії райради нинішнього скликання програму соціального захисту населення, а також програму розвитку фермерських господарств.

А нині в районі нікому не дає спокою ідея перетворити радгоспи в акціонерні товариства. Всі пильно придивляються до колишнього радгоспу ім. Шевченка, який перший зважився на приватизацію майна та землі. Ніхто не силують, а витримують таку «лінію», щоб кожен, від кого це залежить, доходив висновку про неминучість радикальних змін на селі, бо хіба таємниця, що реформи гальмують не лише в Києві, а передовсім на місцях. І тому тільки, що засиджуються кадри з позавчорашніми уявленнями, здібностями й замашками. Лариса Трофименко завбачливо підтримує тих, хто не скиглить безпорадно, нарікаючи на труднощі; безвихідь та безпомічність держави, а сам «ворушить мізками» та «швидко перебирає ногами». І виходить, що ставку робить на молодих та розкутих у мисленні й чутливих до найпередовіших новацій. Сорокарічні й трохи старші господарства та сільради очолюють, і в «польових» командирах ходять. Останніх трьох місцевих «метрів» — директорів радгоспів пенсійного віку, яких, здавалося, ніхто й чіпати не смів, спокійно, лагідно й аргументовано, дохідливо «умовила», що «пора, хлопці, і честь знати». Воно ж коли тобі ще працювати та працювати, як тому мідному казанку, то не спочиватимеш на лаврах. З другого боку, швидше втямкуєш, звідки вітри віють та як проти них встояти. Нині справді крутитися доводиться, як ніколи, а це несе в собі й позитивне начало: учити підприємливості та небоязні новизни. Ось тепер, хоча з урожаями господарства, та з відомих причин їхнє фінансове становище критичне. А в районі примудряються забудовуватися й розвиватися, наче економічна криза десятою дорогою обходить це аномальне кільце довкіл залізорудного басейну.

Справді приємно дивують систематичні повідомлення з району про новобудови: у Валовому дільничну лікарню спорудили, у Гейківці та Родіонівці — школи, у Новолозуватці, Дружбі, Чкалівці — газопроводи. А там і там, ще й там і там, майже всюди, по суті, — житлові будинки. Разом — більш як сто. Це торік. В нинішньому будують сто сімдесят.

А кому невідомо, що там, де будують, там справжні хазяїни. Господарями на своїй землі стають мешканці криворізького району — вже перші очевидні наслідки нинішньої політики тутешньої влади. На власні очі бачив щойно зведену лікарню на території держплемптахозаводу «Христофорівський» та поліклініку- амбулаторію у селі Радушному, яка незабаром стане до ладу, школу, котру будують у селі Грузькому. І аж 13 новеньких магазинів, споруджених запрошеною з міста фірмою — як конкурента й альтернативу райспоживспілці, щоб та не сиділа склавши руки.

За які ж кошти, бо вже цього року на будівництво витрачено понад триста мільярдів карбованців? Відповідь, мабуть, несподівана: чи не вперше за всі роки район скористався зі свого... вигідного становища приміського. Металургійний комбінат «Криворіжсталь», приміром, «на природі» заходився мурувати аж дві тисячі котеджів для своїх робітників, обравши наймальовничіші села. Будь ласка, ніхто не заперечує. Але перш ніж «нарізати» вулиці, підведіть сюди дороги, водогони та газ, інженерні комунікації. А потім водночас із житловим будівництвом створюйте і соціальну сферу — магазини, лікарні, школи, клуби. Адже тут сім'ям, дітям ваших працівників жити. Інакше зась, інакше і райрада, і сільрада не дозволять. Досить обтяжливі клопоти перекладати сповна на селян і розкошувати за їх рахунок.

А будує котеджі акціонерне товариство «Славутич», котре й виробничою та комерційною діяльністю займається у місті. То Лариса Трофименко домоглася справді «історичної» справедливості: прийшли у район, тут і реєструйтеся. Тепер прибутковий «Славутич» чималі податки сплачує до бюджету селян. І не лише він, бо й інші фірми зметикували, як вигідно й перспективно інвестувати село. Ладні підкорятися кожній сільраді, поважаючи її повноваження: коли є не вигаданий і не примарний хазяїн, то з ним і працювати можна, не боячись, що вкладені гроші пропадуть. Адже в перспективі і поява приватного хазяїна-землероба, на що інвестори небезпідставно сподіваються. Вони єством відчувають, до чого йдеться в районі.

Районна Рада, до речі, для кожної сільради придбала легкові автомобілі. У службове користування, звичайно. Забаганка? Та ні ж, бо скоріше ознака авторитету. Тепер голови сільради на відміну від багатьох поколінь попередників не ловлять попутних машин і не просять в директорів радгоспів, щоб підвозили. Чи не звідси починається нова психологія — не принизливого прохача, а гордого й багатого господаря?

...Зізнаюся: остаточно зацікавив мене Криворізький район новиною: спорудив десять будинків-котеджів для сільських вчителів. З'ясувалося, навіть, що не десять, а вдвічі більше, якщо рахувати й новосілля попереднього року. А разом накреслено спорудити дві сотні. Але не лише для вчителів, а й для лікарів та культпрацівників. Одне слово, для інтелігенції.

— Якщо радгоспи стягуються на будівництво житла для своїх робітників і спеціалістів, то про вчителів і лікарів забувають, — каже Лариса Трофименко. — От на сесії районної Ради депутати і підтримали мене, ухваливши: коштом бюджету зводити житла для працівників «невиробничої» сфери.

Бо в кого щиро болить серце за прийдешнє села, той, на думку Лариси Сергіївни, уже давно збагнув, що головне — затримати тут еліту, інтелект. Де розум, там ніколи не розминуться з жаданим майбутнім.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровська область.

У номер

● *Сімферополь*

Знову постріли...

У Криму тривають розборки між різними тіньовими підприємницькими угрупуваннями. Серед білого дня у найлюднішому місці Сімферополя, біля Центрального ринку, до автомобіля БМВ, що зупинився на червоне світло семафора, підійшов незнайомець і впритул розстріляв водія і тяжко поранив пасажира. За кермом, як з'ясувалося, був один з відомих кримських авторитетів Костянтин Савопуло, котрий входив до угруповання «Греки». Поруч сидів його охоронець.

Як сказав нашому кореспондентові заступник начальника Головного управління МВС України у Криму Валерій Пєтухов, за останні півтора року угруповання «Греки» зазнало особливо великих втрат. Усіх убивали, як правило, вдень. Убивць досі не знайдено.

● *Дніпропетровськ*

Мільярди для ветеранів

Добрий подарунок для ста ветеранів війни і праці зробило Дніпропетровське обласне відділення Фонду соціального страхування, надавши їм через галузеві профспілкові об'єднання можливість безплатно відпочити й полікуватися в санаторії «Дніпровський» на мальовничих берегах місцевого водосховища. На відшкодування вартості путівок з бюджету соціального страхування додатково надали 3, 4 мільярда карбованців.

● *Київ*

Осквернено могилу Патріарха Володимира

Уночі з 14 на 15 жовтня жінка в чернечому вбранні порозкидала вінки на могилі Патріарха, предстоятеля Української Православної Церкви Київського Патріархату, померлого у липні. Вона ще й розрила могилу, вкрала портрет і намагалася втекти. Лише тоді її затримали козаки, які охороняли могилу. Як стверджує козацький ватажок охорони В'ячеслав Серьогін, жінка назвалася черницею Покровського монастиря Лідією Саліховою. Її відвели до Шевченківського райвідділу внутрішніх справ.

Кореспондент Укрінформу поцікавився у райвідділі станом цієї справи. Заступник начальника РВВС Григорій Сивашенко повідомив, що за фактом порушено кримінальну справу. Однак він категорично заперечує, що затримана є черницею.

Настоятелька Покровського монастиря ігуменя Маргарита сказала кореспондентові Укрінформу, що черниці Лідії Саліхової у монастирі ніколи не було й нині немає.

● *Кременець*

З «Волині» до столу

Нещодавно у Кременецькому районі Тернопільської області створено агрофірму «Волинь», до якої увійшло п'ять населених пунктів з центром у селіІкві. Вироблені тут м'ясо, овочі, фрукти вже не відправляють до інших підприємств. На власному консервному заводі переробляють помідори, огірки, капусту, патисони, столові буряки, різні фрукти. Тут же випускають різноманітні м'ясні консерви, вино, мінеральну воду «Кременецька».

На знімку: у складі готової продукції.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА (Укрінформ).

Вітчизняний стиль

І СТАВОК, І МЛИНОК...

В ОДНОМУ з чисел газети «Голос України» заступник голови Старовижівської районної Ради Василь Жилка прочитав інформацію про те, що київське акціонерне товариство «Прато» переробляє зерно, круп'яні культури, виготовляє масло, сири... Одне слово, організовує перероблення сільськогосподарської продукції на місцях. А в Старовижівському районі досі не було жодного підприємства з перероблення сільгосппродукції, вирощену сировину возили за 50—80 кілометрів.

— Я зв'язався телефоном з президентом «Прато» Анатолієм Величком, який погодився приїхати до Старої Вижівки, — розповідав під час зустрічі Василь Жилка. — З головою райвиконкому Володимиром Гайдуком ми обговорили питання про організацію підприємства з перероблення сільськогосподарської сировини в нашому районі.

І вибрали для цього найвіддаленіше село — Синове. З давніх-давен люди тут вирощують худобу, зерно, картоплю, але куди дівати вироблену продукцію? До найближчої залізничної станції — майже 30 кілометрів. Проблема збуту була тут завжди, а особливо гострою стала в наші дні.

За короткий строк на кошти «Прато» в селі побудували млин, який сьогодні працює на давальницьких умовах, переробляє за годину більш як два центнери зерна. Борошно — першого і другого сорту. Створили товариство з обмеженою відповідальністю «Прато-Волинь», яке очолив місцевий мешканець Іван Мельник. Розмахнулись у селі на велику роботу. У приміщенні, яке роками не використовувалось, організували маслоцех, де за зміну переробляють тонну молока. Масло і сметану реалізовують на ринках області, відправляють до Києва. Організували цех з переробляння круп'яних культур продуктивністю три тонни на добу. Збудували олійницю, в якій для місцевого населення переробили вже понад 60 тонн зерна олійних культур.

— Маємо два власних магазини, де продаємо продукцію, яку виробляє «Прато-Волинь», — не без гордості говорив Іван Мельник. — Але наші борошно, крупи, масло та олія на 15 відсотків дешевші, ніж продукція державних магазинів. І не дивно, що маємо завжди покупця. Люди тримають багато худоби, яку потрібно годувати. З відходів почали виробництво комбікорму.

Тільки за останніх кілька місяців продали місцевому населенню більш як 130 тонн комбікормів.

Звичайно, все це добре, організація такого вигідного для поліської глибинки підприємства заслуговує тільки на похвалу. З початку цього року з давальницької сировини тут реалізували продукції на два мільярди карбованців. Тільки від роботи одного млина щомісячний виторг становить 115—120 мільйонів карбованців. Вісімнадцять мешканців села отримали робочі місця. І все це виробництво було організоване за... чотири місяці. Ось що таке власна зацікавленість! Рентабельність «Прато-Волинь» — 27 відсотків. А ще хочуть збудувати тут свою хлібопекарню, щоб і макарони виробляти. У планах на майбутнє — м'ясний цех, інші виробничі споруди.

— Роботою товариства задоволені всі, а особливо — мешканці сіл, що навколо Синового, — каже голова Старовижівської райдержадміністрації Володимир Гайдук. — Люди просять, щоб таких підприємств було більше. На цю тему в нас була ділова розмова з керівниками київського «Прато», є порозуміння. Час нині такий, що треба про все думати самим, наших проблем ніхто, крім нас самих, не розв'яже.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

«Континенту» диво овочеве

Уміють вирощувати високі врожаї овочів на ланах Бориспільського району, що на Київщині. Столиця ж бо поруч, скільки не подай — купить.

У радгоспі «Глибоцький» теж справді діє надійний овочевий конвеєр. Огірки, помідори, капуста, вітамінна зелень — усе прямує з поля до Києва. А цього року до вирощування городини прилучились і працівники товариства з обмеженою відповідальністю «Континент». На орендованих у радгоспу площах спробували вирощувати помідори, капусту, цибулю вітчизняної й зарубіжної селекції. Скептиків спочатку було доста: що, мовляв, ці прийшлі зможуть?

То було навесні. А тепер осінь надворі. І скептики ніби води в рот набрали. Бо є на те причини. Ми були на полі, де достигає зеленоголова капуста: ота-ак- кенні головки! Дух захоплює.

— Тонн по тридцять вийде, — переконаний головний агроном овочевого проекту «Континент» Валерій Миколайович Гордієнко. — Цибуля вродила в середньому по 200 центнерів з гектара. Помідори були на славу. Тож «перший млинець», всупереч усьому, вийшов «на всі сто».

— Наше товариство плідно співпрацює з Британським харчовим консорціумом. Британці допомогли нам придбати потрібну техніку: овочеву сівалку точного висіву, обприскувач, культиватор, грядкоутворювач. А ще — поділилися своїми агротехнічними «таємницями».

Хоча я переконаний: запорука успіху — це передовсім сумлінна, самовіддана праця наших овочівників...

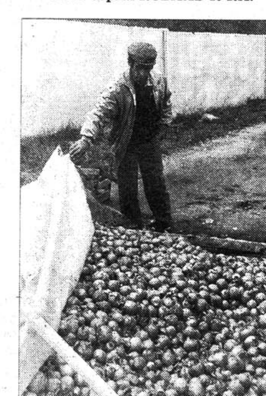
«Континент» здивував усіх. І врожаями, і високою культурою виробництва, — завершує розмову заступник директора радгоспу Юхим Павлович Недождій. — Сподіваємося, що співпрацюватимемо з «Континентом» і наступного року. Бо вигідно нам усім, і це — факт.

Олександр ПІСКУН.

Київська область.

На фото: щедро вродила цибуля в радгоспі «Глибоцький»

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Досвід

Цвіте Цвітоха

Як справжня оаза сприймається тваринницьке містечко підсобного господарства Хмельницької АЕС у порівнянні з фермами навколишніх КСП, які за нинішніх умов ледь животіють.

Перше, що вражає, — порядок і чистота. І в приміщеннях, і навколо. Гарна й худоба. Тут молочного стада 200 голів, 600 свиней, кількасот великої рогатої худоби на відгодівлі, є й конеферма.

Підсобне господарство — це колишній далеко не з кращих колгосп «Шлях Ілліча» села Цвітоха Славутського району. А з 1988 року, відтоді, як господарем тут стала АЕС, ситуація різко змінилася на краще, як і доля людей. Атомна станція вклала чимало коштів, багато допомагала будівельними матеріалами, технікою, кваліфікованими спеціалістами для створення цього чудового тваринницького містечка.

Добові прирости великої рогатої худоби на відгодівлі перевищують кілограм, високі показники й у відгодівлі свиней. А відтак і оплата у тваринників чимала: десять мільйонів на місяць тут не найвищий заробіток. Та ще кожен працюючий купує м'ясо, молоко, овочі за цінами, удвічі нижчими за ринкові. Зараз немає потреби переконувати когось у вигідності напруженої, доброї роботи, турботи про перспективу.

Ще чимало часу до сталих морозів, а все тваринницьке містечко вже готове до зими. Приміщення для худоби відремонтовані, продезинфіковані, білі аж сяють.

Приклад розквітлої Цвітохи міг би стати для державних мужів значною мірою моделлю піднесення сільського господарства України. Помічником, гарантом розквітання села мала б стати держава, але для цього потрібна добра воля та чітка програма.

Хмельницька область.

На знімку: ветеринарний лікар господарства Микола Миколайович Пюро та свинарка Наталя Якубець проводять профілактичне щеплення свиней відгодівельної групи.

Фото Олександра ГОРДІЄВИЧА.

Урожай-95

Коли чиновників багато, державні засіки порожні

У ЗАПОРІЗЬКІЙ ОБЛАСТІ мають заготовити за держконтрактом 300 тисяч тонн зерна, з них 253 тисячі — продовольчого. Близько 180 тисяч тонн озимої пшениці надійде від колективних сільськогосподарських підприємств, ще тисяч 30 заплановано закупити у населення. У зв'язку з цим обласна адміністрація звернулася до банків, щоб прокредитували хлібоприймальні підприємства: на 2,2 трильйона — під закупки у товаровиробника і на 0,5 трильйона — щоб могли відразу розрахуватися з населенням. І що ж?

— Більшої неорганізованості за всю мою 19-річну практику не випадало зустрічати, — перше з чого почав начальник обласної заготівельної інспекції Петро Васильович Лобач. — Ще в січні телефоном нам передали з Києва, що йтимуть гроші на зерно за держконтрактом, а лише в липні прийшов «папір» з Мінекономіки, яким області «доводили цифри». А обсяги закупівлі кожної культури мало ще визначити Міністерство сільського господарства. Це зробили... в кінці липня, коли жнива наближалися до завершення.

А що уряд гарантував товаровиробникові зерна 50 відсотків авансу не пізніш як за місяць до початку жнив, то ми вели з господарствами відповідну роз'яснювальну роботу. Але кілька разів дали лише мільярдів по 200. Потім підкинули у травні, липні та серпні ще 30 мільярдів.

Наголошую на цьому, бо сьогодні в області немає продовольчої пшениці. Хоча за середньої врожайності 29,2 центнера з гектара озимої і 17,8 центнера ярої пшениці валовий збір мав бути десь 500 тисяч тонн. Але продовольчого зерна дуже мало. Саме через це Запорізька область тупцює на місці з виконанням держконтракту. Вже зараз можемо сказати, що зерна третього класу буде лише тисяч 10—15, а четвертого — до 30 тисяч тонн. Вся інша пшениця не відповідає стандартам за вмістом клейковини.

Як тільки ми побачили реальний стан справ, одразу почали ставити питання перед Мінсільгосппродом про дозвіл на приймання зерна п'ятого класу. Аргументували це тим, що хоча б зерно з низьким вмістом клейковини залишиться в нас (але ж таки краще, ніж взагалі нічого).

Даруйте, але у відповідь — «глухо»: не відповідає ніхто! На свій страх і ризик почали брати пшеницю п'ятого класу. Бо дійшло до того, що з сусідніх областей почали скуповувати нашу пшеницю, в якої не відмивається клейковина. Це дозволило трохи пожвавити заготівлю.

Ви зрозуміли, до чого призвела така ось неправильна авансова політика і Мінсільгосппроду, й уряду? Та й що на кількість, що на якість зерна цьогорічні аванси аж ніяк не вплинули. Господарства, по суті, не захистили рослини. Враження жучком «черепашкою» на окремих ділянках сягало 35 відсотків. Гороху перепало від «брукуса»: постраждав на 15—20 відсотків, а просо вражене головнею.

Ось що таке цьогорічні аванси. Вони не спрацювали на урожай-95. Тому сьогодні маємо кивати — а це дуже просто! — не лише на товаровиробника, який не виростив високоякісного зерна, а й визнати вину за це за державою, яка не могла допомогти селянину захистити зерно від шкідників.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Коментар

Дід Мороз-96 буде недержавним

На ринку робіт та послуг, обсяг яких, судячи зі статистики, різко скорочується у валовому внутрішньому продукті (ознака того, що прибутки спрямовуються здебільшого в тіньовий обіг) стає дедалі тісніше.

Комерційні структури вочевидь скористалися черговим етапом косметичного переоформлення вертикалі виконавчої влади на місцях, через що затримується передача багатьох об'єктів сфери обслуговування населення з балансів підприємств на баланс виконавчих комітетів Рад і фактично вирішили долю боротьби за клієнта на свою користь. Зрозуміло, що з огляду на це ринок послуг і робіт став строкатішим, гнучкішим і більш дорожчим для клієнта.

Як і раніше, зростання цін на послуги і роботи спричиняє цілий ряд чинників — від інфляційних очікувань до перевищення термінів реалізації послуг, які імпортуються за бартерними угодами. Як і раніше, стрімко зростає попит на послуги, пов'язані із використанням критичного імпорту, особливо — енергоносіїв, що говорить про наближення зими. Схоже, однієї з найважчих як для споживачів продукції, так і для тих, хто розраховує на послуги. Лібералізація цін на послуги житлово-комунального господарства і енергетики, як засвідчила осінь, багатьом виявилась не по кишені. Спостерігачі сподіваються на пом'якшення інфляційного клімату взимку. Інакше кажучи — на Діда Мороза. А що він прийде не від державної установи, то це факт!

Сергій ВУСАТИЙ.

Час подумати про «вірність»

У Чернігові вже стає правилом під час проведення весільного церемоніалу вручати молодятам настінний годинник «Біла наречена».

Він недорогий, але зроблений з промовистим натяком — про вірність. І чистота стосунків коханих має бути з молодим подружжям щохвилини.

Цікаво, що новинку запропонувала споживачам місцева приватна фірма «Хронос», очолювана заслуженим раціоналізатором України Дмитром Аизогубом. І, до речі, не тільки цю...

У приватизованому приміщенні колишньої хімчистки, хоча довгий час не функціонувала, сьогодні ще не закінчили ремонт, не зовсім висохла фарба, а деякі виробничі цехи вже працюють на повну потужність.

— Сьогодні перемогти у конкурентній боротьбі можна тільки поліпшенням дизайну виробів, — каже Дмитро Андрійович. — З уведенням у дію столярного, ливарного цехів починаємо випуск годинників ускладненого типу, які гармонійно поєднуватимуться із дзеркалами спалень, меблів.

Фірма «Хронос» узялася також за виготовлення надійних реле до холодильників, табличок для вулиць, а також гудзиків.

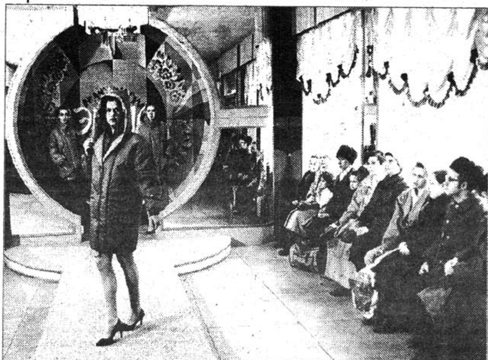
Тут вичиняють шкіри, фарбують хутра і повертають до життя за невисоку ціну зіпсовані, іржаві холодильники. Така багатопрофільність у роботі невеликого колективу дає можливість йому не тільки виживати у нинішніх складних економічних умовах, а й завойовувати вітчизняний і російський ринки.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

На ринок можна виходити і так!

Відома торговельна фірма «Евіс» практикує демонстрації своїх виробів просто у приміщеннях своїх магазинів. І не вряди-годи, а щомісяця. Як це відбувається у п'яти магазинах «Евіса» в Миколаєві. Спостерігачі твердять, що тільки у такий спосіб можна завоювати провідне місце на споживчому ринку.

Фото Бориса РИБАКОВА.

Гарантії без гарантій, клієнти без грошей...

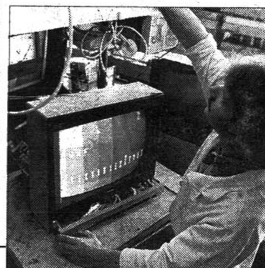
Вітчизняні телевізори, зрівнявшись у ціні з імпортними, стали такими ж недоступними для переважної більшості покупців, як і «Панасонік».

Телевізійний «парк» старіє, виходить з ладу, але до диспетчера «Побутрадіотехніки», щоб зробити замовлення на ремонт, тепер не додзвонитися.

Хоч для багатьох і старий телевізор полагодити не по кишені. Тим часом з лютого орендно-комерційна фірма на 20 відсотків знизила плату за ремонт для пенсіонерів та інвалідів першої і другої груп. Ще одна причина зменшення кількості клієнтів — конкуренція. Сьогодні на цьому ринку працюють техноторговельні центри, незалежні майстерні, приватні майстри... Кількість працівників на орендному підприємстві різко скоротилася. Частина приміщення вивільнилась, чим швидко скористалися комерційні структури, з якими фірма має тепер спільні інтереси. Нові підприємці працюють по-різному.

Начальник Житомирського цеху фірми Віктор Старинський розповідає:

— Звернулася до нас жінка. Перед цим зайшла до приватного майстра, який поставив «діагноз»: вийшов з ладу кінескоп. Придбала новий, а приватник не зміг його правильно встановити, бо потрібна спеціальна апаратура. Стали ми дивитися, а в новому кінескопі до того ж тріщина на цоколі: мабуть, той майстер доволі неделікатно з ним повівся. Попросили клієнтку принести старий кінескоп, а він ... справний. А в іншого клієнта приватник узяв гроші нібито на нові деталі і зник.

Не тривожиться надмірно появою численних конкурентів і генеральний директор фірми Василь Сич:

— У побутовому обслуговуванні немає складнішої справи, аніж ремонт телерадіоапаратури. Хіба може приватник чи невеличка майстерня запастись геть усім необхідним? Номенклатура деталей — це тисячі найменувань, випускають їх більше двохсот заводів...

Але насправді ця перевага ілюзорна, бо, виявляється, навіть заводська гарантія вже нічого не гарантує. Поки що вдалося задовольнити тільки законні вимоги тих, хто став у чергу в лютому 1994 року: львівське підприємство, яке випускає кінескопи, більше стоїть, ніж працює. Зупинилися й аналогічні заводи у російських містах Єльці і Новгороді.

Схоже на те, що торгувати деталями стає вигідніше, ніж порпатися в старій, вкритій товстим шаром пилюки апаратурі . Особливо великий вибір в одному з таких нових магазинів, де хазяйнує спеціаліст по ремонту, який добре знає попит. Тут, а також в інших магазинах та на ринку радіодеталей у Києві, шукає все необхідне для ремонту Володимир Барановський. 20 років відпрацював він у «Побутрадіотехніці», а потім вклав «ваучер» у підприємство, що займається виготовленням і прокатом весільної атрибутики. Має тепер кілька квадратних метрів, де розмістив власні прилади. І задоволений.

— Я й за приймальника, і бухгалтерію сам веду. А в «Побутрадіотехніці» над майстрами надто багато чиновників. Тому й місячні норми там встановлюють непосильні. А якщо не виконав, борг приплюсовують до норми наступного місяця.

Чи не тому один з працівників «Побутрадіотехніки» вирішив перекваліфікуватися у водія тролейбуса, де зарплата не залежить від того, чи є гроші в кишені пасажира.

Олексій КАВУН.
Житомир.

Шкода, що «Зося» масаж не зробить

Найпопулярніше у Луцьку ательє «Зося» щоденно надає мешканцям міста більш як 30 найрізноманітніших видів послуг. Тільки тут, наприклад, можна пошити модну й елегантну шкіряну куртку, не гірше за турецьку, полагодити одяг, замовити хутряні вироби, трикотажні дитячі костюмчики... Ще років два-три монополію на чоловічі костюми мала швейна фабрика, а сьогодні чоловіки вважають за щастя одягатись тільки в «Зосі».

За словами директора ательє Зої Камінської, замовлення їхні майстри виконують за чотири-п'ять днів. Хоча в ательє на виготовлення багатьох виробів є черга. Справа в тім, що у лучан сьогодні малий вибір підприємств побуту, які б працювали для людей, в їхніх інтересах. Дев'ять підприємств побутового обслуговування, що продані з аукціону, перепрофілювались в комерційні структури, і побутові послуги тут зведено до мінімуму. Не працює єдине на все місто ательє «Дитяче фото», ніде полагодити пилосос, праску, кавоварку, електрочайник... Вже давно забуті такі прогресивні форми послуг, як виконання замовлень удома, абонементне обслуговування, експрес-служба тощо. Не працює мережа послуг на промислових підприємствах, у гуртожитках.

Працівники міського відділу торгівлі, громадського харчування та побутового обслуговування пояснили, що з приходом на посаду голови Луцької міської Ради Антона Кривицького нібито згадали і про розвиток сфери побутового обслуговування населення. Так, виділено приміщення для ремонту побутової техніки, поєду, спортивного інвентаря, нарізання скла тощо. На реконструкцію лазне-пральних корпусів з міського бюджету виділено понад 700 мільйонів карбованців. Тут працюватимуть басейни, масажні кабінети, аптеки, літ, лікуватимуть людей травами.

Та це коли ще буде. А поки що в Луцьку монополіст майже з усіх видів послуг — колектив ательє «Зося».

Богдан ВАСИЛЕНКО.
Волинська область.

«Мальборо» погоди не зробить.
Її зробить «Львівтелеком»

Хто нас ошукує

Рекламодавці, які порозвішували у Львові яскраві полотна з ковбоями і написами «Мальборо», палко переконували представників Львівського об'єднання територіального відділення антимонопольного комітету, що вони не рекламують цигарки, адже їх на картинках немає, а отже, і не порушують Указу Президента України.

Однак напис «Мальборо» асоціюється не з шоколадом навіть у багатій уяві малюків, а тому працівники комітету невблаганні. Нині антимонопольна служба зобов'язана штрафувати порушників на суму, що становить п'ять відсотків від річного обороту. Про це йшла мова на першій прес-конференції голови територіального відділення Василя Поліщука. В поле уваги комітету потрапив і «Львівтелеком», монополіст телефонного зв'язку. Ця структура, як було сказано на прес-конференції, призначила фантастичну суму за встановлення службового телефону — 320 мільйонів карбованців! В інших областях за цю послугу беруть не більше 70 мільйонів. Антимонопольна служба, зрештою дала згоду на 100 мільйонів. Нині «Львівтелеком» витрачає 50 процентів прибутків на споживання і лише 10 — на розвиток виробництва. «Львівтелеком» звернувся до облдержадміністрації з клопотанням про 5-мільярдну позику... на розвиток. Мораль монополіста — очевидна.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Львівська область.

Курси валют	Купівля			Продаж		
	USD	DM	RUR	USD	DM	RUR
Кіровоград	178	115	38	184	125	41
Сімферополь	170—176	115—120	36—39	181—185	120—124	40—41
Запоріжжя	174,5—180	118—122	37—40	180—183	123—126	39,5—43
Чернігів	182	124	38	185	127	40

Хроніка. Факти. Події

● *Київ*

Гості були приємно здивовані

Під час перебування в Києві група експертів Ради Європи відвідала 18 жовтня нещодавно відкритий Центр інформації та документації Ради Європи в Україні та ознайомилася з першими результатами його діяльності. Гості зацікавились українськими виданнями документів Ради Європи; вони були приємно здивовані, дізнавшись про кількість відвідувачів інформаційного Центру. Експерти з Ради Європи підкреслили важливість існування такого закладу і побажали подальших успіхів працівникам Центру.

На знімку: група експертів Ради Європи у приміщенні Центру інформації та документації Ради Європи в Україні.

● *Анкара*

Вірним шляхом йдете, панове!

Президент Туреччини С. Демірель доручив сформувати новий уряд країни прем'єр-міністрові і генеральному голові правлячої Партії вірного шляху Т. Чіллер. Про це стало відомо в Анкарі після її зустрічі з главою держави.

● *Тбілісі*

Конституція стала фактом

На засіданні парламенту Грузії проведено урочисту церемонію підписання тексту нової Конституції Грузії, прийнятої 24 серпня цього року. Першим текст нової Конституції підписав глава грузинської держави Е. Шеварднадзе, після нього — депутати парламенту. Кілька депутатів, які репрезентують так зване "Товариство І. Чавчавадзе", яке перебуває в опозиції до нинішнього керівництва країни, відмовилися поставити свої підписи під текстом нового Основного Закону.

● *Париж*

Це небезпечне метро...

Двадцять чотири чоловіка дістали поранення в результаті вибуху між станціями «Сен-Мішель» і «Музей Орсе» паризької підземки. Рух було негайно перекрито й відповідно до плану тривоги розгорнуто рятувальні роботи, до яких залучено близько двохсот чоловік, а також підрозділи поліції.

● *Пекін*

А решта — «для майбутніх поколінь»

Москва і Пекін остаточно зафіксували свої суміжні кордони. В МЗС Китаю відбувся обмін ратифікаційними грамотами про надання чинності угоди про останню, західну ділянку кордону завдовжки в 54 кілометри, підписаної під час візиту голови КНР Цзян Цземіня до Москви восени минулого року. Віднині за винятком трьох островів — Тарабаров і Великий Ведмежий на Амурі біля Хабаровська і Великий на Аргуні, рішення щодо яких «залишено для майбутніх поколінь», — завершено юридичне оформлення делімітації державного кордону протяжністю 4,38 тис. кілометрів.

На знімку: будні російсько-китайського кордону.

Туристи на території колишнього фашистського концентраційного табору смерті Маутхаузен (Австрія).

Фото Олександра КРЕМКА.

Соціальний портрет з похмурим обличчям

КИТАЮ протягом першої половини вересня випала доля стати центром феміністичного руху. Ще не встиг у передмісті Пекіна Хайджоу завершитися форум неурядових жіночих організацій, як естафету підхопила IV Всесвітня конференція з проблем жінок.

Навряд чи в більшості політичних провідників Китаю ці заходи спричинили позитивні емоції. У місцевої влади, певне, голова пішла обертом. І не лише від видавання численних віз (сторонігосподарю довелося чимало попрацювати, щоб відокремити від потенційних учасниць тих, кому відмовлено). На адресу китайської влади від представниць слабкої статі посипалися нескінченні звинувачення в ущемленні прав людини в найбільш населеній державі. Вони спробували відкрити очі місцевим жінкам на їхнє незавидне становище, пов'язане передусім із практикою примусових абортів у Китаї.

Особливо довелося попрацювати у цьому напрямі Хілларі Клінтон, щоб довести результативність свого візиту. У Білому Домі багато хто був переконаний у необхідності не лише для першої леді, а й для всієї делегації США знехтувати поїздку до Китаю, щоб висловити свій протест проти зовнішньої та внутрішньої політики цієї країни. Останньої, перед початком конференції, миті, Хілларі все ж таки вирушила до цієї азійської держави, переконана, що неучасть — не кращий спосіб висловлення протесту, і з бажанням стати каталізатором виступів проти дискримінації жінок. Слід визнати, останнє їй вдалося.

Проблеми, що об'єднали жінок, справді варті того, щоб про них говорити. Жінки становлять більшість населення земної кулі, за межею бідності тепер з них перебуває 70 відсотків. Представниці слабкої статі становлять дві третини від кількості неписьменних. Більша частина жінок, які зазнають дискримінації, навіть і не підозрюють, що ущемлюють їхні права. Американки закликали всіх їх об'єднатися й діяти рішуче.

Коли вже представниці цивілізованої Європи й Америки говорили з трибуни про сваволю щодо жінок у їхніх країнах, нашим делегаткам тим більше було що сказати. До Китаю вони привезли грубезну, повну статистики доповідь. І якщо послуговуватися нею — середня тривалість життя українок з 1990 року скоротилася майже на два роки. За цим показником ми посідаємо тепер 85 місце у світі. В Україні втрачено традиції багатодітності. Нині в середньому протягом свого життя жінка народжує 1,6 дитини, а це не забезпечує навіть простого відтворення населення. Наслідком зниження рівня життя стало зростання кількості абортів. П'ять абортів з 10 000 завершується смертю матері.

Порівняно з чоловіками жінки виявилися менш пристосовані до наслідків Чорнобильської аварії — 91 відсоток представниць слабкої половини, проти

75 відсотків чоловіків, пов'язують з цим лихом погіршення свого здоров'я. До проявів дискримінації жінки відносять і своє непропорційно мале представництво біля керма влади. За словами голови Спілки жінок України Марії Орлик «з 400 членів парламенту депутаток лише 17. Зовсім немає жінок в уряді, немає жодної жінки-міністра, представника Адміністрації Президента, та й у самих міністерствах жінок мало».

Зате в сільському господарстві і промисловості, їм як виконавицям найчорнішої роботи випали пріоритетні позиції. Втім і це — щастя: 74 відсотки безробітних в Україні нині — жінки.

Відстоювання жінками своїх прав поступово обростає новими здобутками. Серед них — створення незабаром при уряді Ради з проблем жінок. Міністерство юстиції візьметься до виконання програми боротьби з насильством в побуті і злочинами проти жінок, під яку планують виділити 1,6 мільярда доларів. Міністерство праці обіцяє провести роботу з поліпшення умов праці для жінок. Мінфін зобов'язався зробити нові кроки, щоб забезпечити для жінок доступ до фінансових кредитів, а уряд запевняє, що не вагаючись виступатиме за дотримання прав людини в усіх країнах. Неважко здогадатися — все це не в нас. В Америці.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Алжирці воюють, а французам страшно

МІЛЬЙОН франків щодня витрачає офіційний Париж на здійснення надзвичайного плану безпеки «Віжпірат». Численні патрулі здійснюють облави, у масовому порядку перевіряють документи перехожих, заглядають у припарковані автомобілі. Франція бореться проти алжирських терористів, які перенесли війну з власним правлячим режимом на її територію...

Не лише владі, а й пересічному жителю Ліона, Марселя, Парижа справді є чого боятися: вибухи на вокзалах, у метро, захоплення пасажирських літаків, які терористи начебто збиралися використати у ролі «літаючих бомб» і спланувати їх на густонаселені райони французьких міст, — все це створює у країні атмосферу тотального страху.

Чим же «завинила» Франція? Тим, що як колишня алжирська метрополія сильно «вгрузла» у справи цієї країни. Якщо бодай коротко згадати історію, то на пам'ять спаде і війна, яку офіційний Париж вів проти борців за незалежність Алжиру, і його політика постійної підтримки нинішнього режиму цієї країни, який у 1992 році відмінив парламентарські вибори, прагнучи не допустити перемоги фундаменталістів, що, практично, була заздалегідь визначена розстановкою сил у країні. Відтоді їхня основна організація — Ісламський фронт порятунку (ІФП) — пішла у підпілля й оголосила владі війну. «Джентльменськими» методами вона не відзначається. Режим здійснює практику «антифундаменталістського» терору, ІФП платить йому «тією ж монетою». Як уїдливо коментує ситуацію паризька газета «Фігаро», країна фактично стоїть на порозі громадянської війни, причому «щоденні збройні сутички між фундаменталістами і владою поступово трансформуються у загальну бійку, в якій збройні формування проголошують власні політичні цілі і використовують силу для відстоювання своїх поглядів».

Щоправда, у січні опозиційні партії послали своїх представників до Рима на конференцію, яка (неодностайно) прийняла «політичну платформу» щодо виведення Алжиру з кризи. У цьому документі, зокрема, зафіксовано необхідність організації діалогу з владою. Проте режим відкинув підсумки конференції «у цілому і зокрема», оскільки, мовляв, деякі з організацій — її учасників перебувають на утриманні в іноземних держав. А тому, заявив його офіційний представник, «ми розглядаємо зустріч у Римі як втручання у внутрішні справи Алжиру».

Зі свого боку, влада скасувала систему спеціальних судів, які розправлялися з ісламістами драконівськими методами, схвалила «заходи милосердя» щодо тих ворогів режиму, які «покаялися».

Та повернімося до «французького фронту» алжирської війни. У Парижі вже кілька років лунають голоси, які твердять, що йому слід було б певною мірою дистанціюватися від алжирського режиму, піти на контакти з ісламістами. До речі, свого часу подібна практика здійснювалася, і терористичні акти у Франції припинялися немов за помахом чарівної палички. Проте сьогодні Париж обрав іншу стратегію. «Ми не вступаємо у переговори з терористами, — заявив президент Ж.Ширак, — ми говоримо різними мовами».

Цілком імовірно, що доки триватиме цей «діалог глухих», пересічному французові (та й іноземцям) буде страшно сідати у поїзд, відвідувати Лувр та Ейфелеву вежу або просто обідати у людному кафе.

Володимир САВЦОВ.

Вчасно не встигають

Ядерну зброю із Білорусі на територію Росії буде вивезено після прийняття політичного рішення, вважає начальник управління головного оперативного напряму Генерального штабу Збройних Сил Росії генерал-майор Володимир Верховцев.

За словами генерала Верховцева, транспортування ядерної зброї із Білорусі тимчасово зупинено. Російський військовик не став коментувати мотиви цього припинення, давши зрозуміти журналістам, що не справа військових втручатися у велику політику. Однак за даними експертів, які спеціалізуються на стратегічних дослідженнях, ініціатива зупинення цього процесу виходить від президента Білорусі Олександра Лукашенка, повідомляє Білінформ.

Про кого говорять

Винен не я, а команда моя

НОВИХ обертів набрав скандал про хабарництво у найвищих ешелонах влади, в якому фігурує ім'я нинішнього генерального секретаря НАТО Віллі Класа.

Нагадаємо суть справи. 1989 року італійська фірма «Агуста» заплатила бельгійським чиновникам більш як 1,5 млн. доларів. У такий спосіб було куплено згоду на укладення контракту з урядом щодо закупівлі військової техніки та зброї. Вперше ім'я Віллі Класа у цій справі з'явилося в березні цього року, коли під арештом опинилися колишні керівник канцелярії Класа — Йохан Деланге та скарбник Соціалістичної партії Етьєн Манже.

Слідчі органи з'ясували, що Деланге безпосередньо готував документи про «компенсаційні», що їх надала «Агуста». А Манже зі свого боку зізнався, що також знав цифру «компенсаційних» — 51 млн. бельгійських франків. Окрім того, арештовані дали й інші свідчення, після яких Віллі Клас погодився з тим, що на одному з засідань Етьєн Манже натякав про «комісійні», але, за словами Класа, особисто він відмовився від грошей, і більше до цієї теми ніхто не повертався.

У зв'язку з діями НАТО на Балканах, що викликає неоднозначну реакцію у світі і відповідно проектується на «найвищого» командира, знову відновилися чутки про участь Класа у справі «Агуста». Сам генеральний секретар вважає себе «геть невинним».

Мы не russians, мы — ukrains!

И, кажется, мир уже начинает привыкать к этому. Недавно состоялся блестящий прорыв Украины на европейской политической арене: государство рекомендовано в Совет Европы, и 9 ноября этот процесс завершится официальной церемонией принятия Украины в СЕ. Уместно напомнить, что это событие готовили не только профессиональные дипломаты, парламентарии и государственные деятели. Так уже складывается исторически: впереди них всегда идут люди делового мира — они как бы передовой разведывательный отряд государства.

Так вот, именно они первыми и почувствовали горечь «неузнавания»: деловые круги Запада весьма настороженно присматривались к гостям. Как-то не очень понятно: были все на одно лицо — «рашен», а теперь вдруг — «юкрейн»? Да что скрывать: еще и сегодня мир мало знает об Украине: информационный прорыв, надо признать, еще не состоялся. И это сказывается на деловой активности, особенно при первичных контактах.

А между тем долгожданный прорыв в сфере внешней торговли произошел! Впервые сфомировалось положительное сальдо, пусть и небольшое ($ 38,9 млн.).

Внешнеторговый оборот Украины за 7 месяцев 1995 года составил $ 11515,5 млн., что более чем на $ 2 млрд. больше, чем за соответствующий период 1994 года. За 7 месяцев 1995 года 6,2 тыс. предприятий Украины экспортировали свою продукцию и товары в 117 стран мира на сумму $ 5777,2 млн. Более 6,8 тыс. предприятий и организаций Украины ввозили товары и продукцию из 107 стран мира на сумму $5738,34 млн.(96 % от общего объема импорта за 7 месяцев прошлого года). При этом увеличивается доля стран дальнего зарубежья в общем объеме экспорта-импорта товаров. Так, за 7 месяцев 1995 года их доля составила соответственно 50,3 % экспорта и 34,1 % импорта.

Зарубежные политики и крупные финансисты, конечно же, заметили и оценили эту подвижку. Реакция будет быстрой: уж они-то поняли, какая это жемчужина — молодая независимая Украина. Просто раковина еще не до конца раскрылась, и потому блеск не всем заметен. Однако искушенные в бизнесе люди уже «застолбили участки» или спешно делают это сейчас. Но они сталкиваются с серьезнейшей проблемой — отсутствием информации о партнерах, готовых к деловым контактам.

— Нас очень выручает Трейд-клуб, — рассказывал мне недавно секретарь посольства Индии Гопал Баглей. — Небольшими группами выезжаем в разные города Украины, изучаем экономические и торговые возможности областей, встречаемся с предпринимателями. Но этого мало.

«Среднему» частному бизнесмену порой очень сложно добыть даже первичную информацию: где что есть, производится, продается. В отеле, где он остановился, порой нет даже простого телефонного справочника. А человек привык, что в номере его должен ждать деловой путеводитель.

— Пока предприниматели приезжают в Украину делегациями, их встречают, представляют в нужных кругах, сопровождают, — делится своими мыслями торговый советник посольства Венгрии Жолнаи Андрош. — А вскоре к вам поедут индивидуально: предприниматели уже ищут прямых контактов с партнерами. К этому же стремятся и украинские деловые люди.

Сегодня в Украине действует около 100 тыс. малых предприятий, 6 тыс. кооперативов, 3 тыс. совместных с иностранными инвесторами предприятий. В этой сфере работают почти 1,5 млн. человек.

Основная задача СП, МП, частных предпринимателей — не потеряться, заявить о себе, найти инвесторов, покупателей, заказчиков, надежных деловых партнеров.

Свидетельство взаимной долевой заинтересованности — многочисленные выставки. Если они предварены умной, яркой рекламой, собирают не просто случайных любопытствующих прохожих, а именно тех, для кого и предназначены, то есть деловых людей. Они находят здесь друг друга.

Хотя, в идеале, поиск и первое знакомство с партнером должно бы происходить не в шумной толпе. Есть более удобное место встречи и его изменить не могут ни погода, ни расстояние, ни время. Справочник делового человека — вот чем пользуются во всем цивилизованном мире. В каждой стране есть подобное издание, и не одно — их много! В разных вариантах, разной тематической направленности, они, тем не менее, служат одной цели: дать яркую, концентрированную и точную информацию о деловой жизни города, региона, страны, отрасли. Именно для решения этой задачи путем издания рекламно-информационных телефонных справочников для деловых людей полтора года назад на информационный рынок вышла компания «Mercury Globe Ukraine».

Сегодня любой отечественный или зарубежный предприниматель, взяв в руки справочник серии «Золотые страницы Украины», получит информацию о деловой жизни в Киеве, Львове, Одессе. На днях такой справочник появился в Луганске, вскоре выйдут из печати издания для Броваров, Сум, Луцка и Черновцов. Издание справочников для 23 городов Украины и Республики Крым уже не проект — это воплощающаяся реальность.

Да, это обходится недешево и для издателя и для рекламодателя. Но в деловом мире свои правила, весьма жесткие: если о тебе не знают, тебя нет. Если о тебе долго не слышно, тебя забыли. Вроде бы, — «с глаз долой — из сердца вон»...

Казалось бы, уж какая нужда всемирно известным фирмам «Сони», «Панасоник», «Макдональд» столь крупно тратиться на рекламу? Ан нет, они не позволяют конкурентам «дышать себе в затылок», постоянно подогревают интерес к своему бизнесу. Это нормально! Ненормально, когда нет способа заявить о себе цивилизованно. Желательно — на весь мир.

Теперь эта цель вполне достижима. Есть все основания полагать, что «Mercury Globe Ukraine» удастся осуществить и еще один крупнейший проект, во всяком случае к этому есть серьезные предпосылки.

Используя базу данных, подготовленную для издания справочников в 23 городах и Республике Крым формируется единый справочник «Знакомьтесь — Украина». Он будет издаваться стотысячным тиражом на английском языке и распространяться, согласно договору с Министерством иностранных дел, через посольства Украины за пределами нашего государства. Таким образом, каждое предприятие, ставшее клиентом «Mercury Globe Ukraine» будет представлено зарубежным бизнесменам.

А для украинских предпринимателей готовится еще один справочник — «Мир бизнеса — бизнес Мира», в который войдут зарубежные фирмы, заинтересованные в поиске партнеров в Украине. Это издание будет бесплатно распространяться среди всех партнеров «Mercury Globe Ukraine».

Возможно, сейчас еще не все осознают необходимость столь масштабного проекта — очень уж штормит в украинском деловом мире. И большим кораблям, и маленьким лодкам хочется прижаться к берегу, затаиться переждать. Можно, конечно, и так. Да только как бы там, у берега, и не остаться навсегда. Потому что всегда были и будут те, кто не боится рискнуть...

Тем более, что государство штиля не потерпит: оно хочет, может и должно интегрироваться в мировую систему — это четко выражено в программе правительства.

Идет восстановление экономических и хозяйственных связей со странами Балтии, Украина все активнее выходит на рынки стран Ближнего и Среднего Востока, энергично развиваются деловые связи с Латинской Америкой, странами Африканского континента...

Таким образом, беспрецедентный проект «Mercury Globe Ukraine» включить Украину в мировую систему деловой жизни посредством издания серии информационных телефонных справочников серии «Золотые страницы Украины» логически вытекают из государственных интересов Украины.

Алла КОЛОМИЕЦ.

Шанси усе ж залишилися

«Чорноморець» (Україна) — «Ланс» (Франція). 0:0. Перший матч 1/16 розиграшу Кубка УЄФА.

«Чорноморець»: Суслов, Колчин (Колесниченко, 53, Мочуляк, 80), Васильків, Букель, Тернавський, Парфенов, Гашкін, Гусейнов, Зотов, Селезньов, Горшков (Козакевич, 55).

«Ланс»: Вармюз, Сікора, Аджаві-Боко, Маньє, Дельмотт (Верелль, 76), Валлем, Камара, Легль, Дебев, Мейріє, Дею.

Суддя Кефалос (Греція).

17 жовтня. Одеса. Стадіон ЧМП. 30.000 глядачів.

Важко стверджувати, був чи не був офсайд, коли в першому таймі Гусейнов забив гол у ворота французів. Але, якби грецький арбітр зафіксував цей м'яч і матч завершився перемогою господарів — 1:0, то, зрозуміло, одесити 1 листопада зі значно ліпшим настроєм вийшли б на поле стадіону в Лансі. Хоча і за нинішніх умов шанси на підсумковий успіх у «Чорноморця» все ж залишаються. До Франції, мабуть, уже зможуть поїхати гравці атаки Мусолітін та Кардаш. Разом з Гусейновим вони здатні успішно зіграти на контратаках. Враховуючи одеський результат, лише один гол у ворота Вармюза помітно зміцнить надію української команди на підсумковий успіх. Реально такий сценарій можливий.

Утім, Леонідові Буряку насамперед слід подбати про надщільну оборону. І молитися Богові, щоб успішно діяв Суслов. Те, що суперник уміє «кусатися», підтвердив другий тайм одеського поєдинку. Пригадаймо хоча б два найнебезпечніші удари пластичного, координованого темношкірого форварда Камара: один головою, другий ногою, який влучив у штангу. Одне слово, «Ланс» небезпідставно перебуває нині серед лідерів чемпіонату Франції.

А ось ще результати цього змагання: «Страсбург» (Франція) — «Мілан» (Італія) — 0:1, «Бордо» (Франція) — «Ротор» (Росія) — 2:1, «Вердер» (Німеччина) — «Динамо» (Білорусь) — 5:0.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 359362.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311198